

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษานี้ได้กำหนดระเบียบวิธีการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยขอบเขตการศึกษา ได้แก่ ขอบเขตเนื้อหา และขอบเขตประชากร วิธีการศึกษา ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการศึกษา สถานที่ใช้ในการดำเนินงาน วิจัยและรวบรวมข้อมูล และระยะเวลาในการดำเนินงาน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

1. การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาระดับอุปนิสัย 7 ประการสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ซึ่ง จะทำการศึกษาในนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. เปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษา คณะ อุตสาหกรรมเกษตรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไป ได้แก่

- เพศ
- อายุ
- ชั้นปีที่กำลังศึกษา
- สาขาวิชา
- ผลการเรียนเฉลี่ยของภาคการศึกษาล่าสุด
- ผลการเรียนสะสม
- ลำดับในครอบครัว
- บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน
- สถานภาพบิดา/มารดา
- อาชีพบิดา/มารดา
- จำนวนเพื่อนสนิท
- การทำงานพิเศษหรือรายได้เสริม
- การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา
- การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

- ความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือทางมหาวิทยาลัยจัดให้
- การเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง
- อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
- อุปนิสัยแสดงคุณสมบัติของการดำเนินชีวิต
- อุปนิสัยที่ 1 คือการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน
- อุปนิสัยที่ 2 คือการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ
- อุปนิสัยที่ 3 คือการทำตามลำดับความสำคัญ
- อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ
- อุปนิสัยที่ 5 คือเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา
- อุปนิสัยที่ 6 คือการฝึกพลังประสานความแตกต่าง
- อุปนิสัยที่ 7 คือการกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ

ขอบเขตประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2553 จำนวน 1,119 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม 2553)

การกำหนดขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 295 คน ซึ่งคำนวณโดยใช้วิธีของ Taro Yamane (สมเดช บุญประจักษ์, 2551) ที่ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ดังนี้

จากสูตร

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
 N = จำนวนสมาชิกประชากรทั้งหมด (1,119 คน)
 E = ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 (0.05)

แทนค่า

$$n = \frac{1,119}{1 + 1,119 (0.05)^2}$$

$$\approx 295 \text{ คน}$$

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณข้างต้น นำมาสุ่มตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควตา (Quota Sampling) (คุณชาติ รื่นรัมย์, 2551) โดยสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร ปีการศึกษา 2553 และขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนประชากร (ข้อมูลนักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่ 1 ปีการศึกษา 2553)

ชั้นปี	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ชั้นปีที่ 1	265	70
ชั้นปีที่ 2	227	60
ชั้นปีที่ 3	298	78
ชั้นปีที่ 4	329	87
รวม	1,119	295

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมเกษตร ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทั้งหมด 295 คน โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง)

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ทำการค้นคว้าข้อมูลจากหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง (Covey, 2004) โดยหนังสือหลักที่

ใช้ในการศึกษาคือ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ซึ่งได้รับการแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย นพดล เวชสวัสดิ์ และคณีย์ จันทร์เจ้าฉาย (2548) ตามลำดับ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

ส่วนที่ 2 แบบประเมินตนเอง ซึ่งนำมาจากแบบประเมินตนเอง 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Covey (2010) อันประกอบด้วย แบบวัดอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

รายละเอียดของแบบประเมินตนเอง มีดังนี้
แบบประเมินตนเองแบ่งออกเป็น 9 ส่วนหลัก ในแต่ละส่วนประกอบด้วยข้อความจำนวน 3 ข้อความ ดังนี้

1. อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ประกอบด้วยคำถามดังนี้
  - ฉันแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น
  - ฉันเป็นคนรักษาสัญญาและเกียรติและชื่อเสียง
  - ฉันไม่พุดถึงสิ่งไม่ดีของคนอื่นลับหลัง
2. อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต
  - ฉันสามารถรักษาความสมดุลในแง่มุมต่างๆของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน ฯลฯ ได้อย่างเหมาะสม
  - เวลาทำงาน ฉันจะคำนึงถึงความเกี่ยวข้องและความต้องการของคนที่กำลังทำงานให้
  - ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ

3. อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

- ฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้
- ฉันทุ่มเทความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้
- ฉันจะรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษคนอื่นหรือสิ่งรอบข้าง

4. อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

- ฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิต
- ฉันจะจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่งนั้น ๆ แบบฉุกฉะหุก
- ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ

5. อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

- ฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า ฯลฯ)
- ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายในแต่ละวัน
- สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้อันประสบความสำเร็จในชีวิต

6. อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

- ฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของคนอื่นเท่า ๆ กับของตนเอง
- ฉันให้ความร่วมมือกับผู้อื่น
- เมื่อต้องแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันจะพยายามหาวิธีที่จะทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์

7. อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา
- ฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคนอื่น
  - ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของคนอื่น
  - เมื่อต้องฟัง ฉันจะพยายามมองสิ่งต่าง ๆ จากมุมมองของคนอื่น ไม่ใช่แค่ของฉันอย่างเดียว
8. อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความแตกต่าง
- ฉันให้คุณค่าและแสวงหาความรู้จากคนอื่น
  - ฉันเป็นคนที่สร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาคือใหม่และดีกว่า
  - ฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น
9. อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ
- ฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน
  - ฉันพยายามอย่างหนักที่จะสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น
  - ฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต

ลักษณะของแบบประเมินตนเองนั้น เป็นการประเมินตนเองว่าแสดงลักษณะอุปนิสัยตามข้อความแต่ละข้อความในแบบประเมินตนเองได้ดีมากน้อยเพียงใด โดยแบ่งการประเมินตนเองในแต่ละข้อความออกเป็น 6 ระดับ ดังนี้

- 1 คะแนน คือ น้อยที่สุด
- 2 คะแนน คือ น้อย
- 3 คะแนน คือ ค่อนข้างน้อย
- 4 คะแนน คือ ค่อนข้างมาก
- 5 คะแนน คือ มาก
- 6 คะแนน คือ มากที่สุด

การประมวลผลคะแนนจากแบบประเมินตนเอง มีวิธีประมวลผลดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยของแบบประเมินตนเอง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละอุปนิสัยนั้นอยู่ในช่วงใด ซึ่งกำหนดเกณฑ์เพื่อแปลความหมายของคะแนนได้ด้วยการหาอันตรภาคชั้น (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2549) แสดงวิธีการคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}}$$

โดย

ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย = คะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ - คะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้

คะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่เป็นไปได้ คือ 6 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยต่ำสุดที่เป็นไปได้ คือ 1 คะแนน

$$\begin{aligned} \text{ค่าพิสัยของคะแนนเฉลี่ย} &= 6 - 1 \text{ คะแนน} \\ &= 5 \text{ คะแนน} \end{aligned}$$

จำนวนอันตรภาคชั้น (จำนวนช่วงของคะแนน) = 6 ชั้น

แทนค่า

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{5 \text{ คะแนน}}{6 \text{ ชั้น}}$$

$$= 0.83 \text{ คะแนนต่อชั้น}$$

จึงได้เกณฑ์การประเมินผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้

1.00 - 1.83 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อยที่สุด
1.84 - 2.67 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับน้อย
2.68 - 3.50 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างน้อย
3.51 - 4.33 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับค่อนข้างมาก
4.34 - 5.17 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมาก
5.18 - 6.00 คะแนน	คือ มีระดับอุปนิสัยนั้นในระดับมากที่สุด

2. ประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 2 อุปนิสัยที่ 3 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย เหตุผลที่รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปในการประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว เนื่องจากอุปนิสัยที่ 7 เป็นอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล

3. ประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนในอุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 6 และอุปนิสัยที่ 7 แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย เหตุผลที่รวมอุปนิสัยที่ 7 เข้าไปในการประเมินผลระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม เนื่องจากอุปนิสัยที่ 7 เป็นอุปนิสัยที่ช่วยให้อุปนิสัยอื่นๆ ทำงานได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล

4. ประเมินผลในภาพรวมของ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง โดยการหาค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนใน 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง แล้วพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนั้นอยู่ในช่วงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลคะแนน เช่นเดียวกับเกณฑ์การประเมินในแต่ละอุปนิสัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป

1.1 ใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สำหรับเพศ อายุ และชั้นปีที่กำลังศึกษา

1.2 ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สำหรับเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) ระหว่างคุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอายุ เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และระดับการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสุขของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ในการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตัวแปรเชิงคุณภาพ ได้แก่ การสมัครเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ และ ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะ หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ ซึ่งไม่สามารถหาค่าได้ ดังนั้นต้องนำตัวแปรดังกล่าวมาสร้างเป็นตัวแปรหุ่น (dummy variable) (ไกร โพธิ์งาม, 2550) ดังนี้

Act142 คือ การสมัครเข้ากิจกรรมโดยสมัครใจ

โดย 0 = เคยสมัครเข้ากิจกรรมโดยสมัครใจ

1 = ไม่เคยสมัครเข้ากิจกรรมโดยสมัครใจ

Act143 คือ ระดับการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้

โดย 0 = ระดับไม่เต็มใจ (คะแนน 1 - 3)

1 = ระดับเต็มใจ (คะแนน 4 - 5)

นอกจากนี้ยังวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) หรือเรียกว่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation) ซึ่งจะสามารถอธิบายได้ว่าตัวแปรทั้งสองตัว สามารถพิจารณาได้จากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ดังนี้ (สมเดช บุญประจักษ์, 2551)

- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า 0.90 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.70-0.90 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับสูง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง 0.30-0.69 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์น้อยกว่า 0.30 ถือว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
- ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.00 ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง
- เครื่องหมาย + และ - หน้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แสดงถึงลักษณะความสัมพันธ์ โดยเครื่องหมาย + แสดงถึงการมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนเครื่องหมาย - แสดงถึงการมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม

สถานที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูล

สถานที่ใช้ในการดำเนินงานศึกษา คือ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และสถานที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ระยะเวลาการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 4 เดือน ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 โดยเก็บข้อมูลในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2553